

II Księga Kronik

Rozdział 1

Modlitwa Salomona o mądrość

1. Salomon, syn Dawida, umocnił się potem w swoim królestwie, a Pan, Bóg jego, był z nim i nader go wywyższył. 2. I rzekł Salomon do całego Izraela - do dowódców nad tysiącami i setników, do sędziów i wszystkich książąt całego Izraela, naczelników rodów, 3. Potem wyruszył Salomon wraz z całym zgromadzeniem na wzgórze, które jest w Gibeonie, gdyż tam był Boży Namiot Zgromadzenia, który Mojżesz, sługa Pana, sporządził na pustyni; 4. Natomiast Skrzynię Bożą sprowadził Dawid z Kiriath-jearim na miejsce, które sam dla niej przygotował, rozpiąwszy dla niej namiot w Jeruzalemie; 5. Także spiżowy ołtarz, który sporządził Besalel, syn Uriego, wnuk Chura, był tam przed przybytkiem Pańskim, do którego podążył po wyrocznię Pana Salomon i zgromadzenie. 6. Wstąpił tam tedy Salomon przed Pana przed spiżowy ołtarz należący do Namiotu Zgromadzenia, i złożył na nim tysiąc ofiar całopalnych. 7. Tej to nocy ukazał się Bóg Salomonowi i rzekł do niego: Proś, co ci mam dać? 8. A Salomon odrzekł Bogu: Ty okazałeś Dawidowi, mojemu ojcu, wielką łaskę i mnie uczyniłeś po nim królem. 9. Niech się tedy teraz Panie, Boże, sprawdzi twoja obietnica, dana Dawidowi, mojemu ojcu, gdyż Ty uczyniłeś mnie królem nad ludem tak liczny, jak proch ziemi. 10. Daj mi więc teraz mądrość i wiedzę, abym mógł godnie występować przed tym ludem; któż bowiem potrafi sądzić ten tak wielki lud? 11. Wtedy odpowiedział Bóg Salomonowi: Ponieważ to miałeś na myśli i nie prosiłeś o bogactwo, mienie i sławę ani aby pomarli ci, którzy cię nienawidzą, ani o długie życie nie prosiłeś, lecz prosiłeś dla siebie o mądrość i wiedzę, abys mógł sądzić mój lud, nad którym uczyniłem cię królem, 12. Przeto będzie ci dana mądrość i wiedza; a dam ci także bogactwo i mienie, i sławę, jakich nie miał żaden z królów, którzy byli przed tobą, i mieć nie będą. 13. I odszedł Salomon ze wzgórza, które jest w Gibeonie, sprzed Namiotu Zgromadzenia, do Jeruzalemu, i panował nad Izraelem.

Potęga militarna Salomona

14. Następnie zebrał Salomon wozy wojenne i jezdnych, tak że miał tysiąc czterysta wozów wojennych i dwanaście tysięcy jezdnych, i poumieszczał ich w grodach - wozowniach i przy swojej królewskiej osobie w Jeruzalemie. 15. Doprowadził też król do tego, że srebra i złota było w Jeruzalemie jak kamieni, a cedrów co do ilości tyle, co sykomor w Szefeli.

Handel końmi i wozami

16. Konie, które miał Salomon, sprowadzano z Egiptu i z Koe; handlarze królewscy nabywali je w Koe za określoną cenę. 17. Wyprawiali się oni i sprowadzali z Egiptu wóz za sześćset srebrników, konia zaś

za sto pięćdziesiąt; za ich pośrednictwem dostawały się one dalej do wszystkich królów chetyckich i królów aramejskich. **18.** Następnie postanowił Salomon zbudować imieniu Pana świątynię oraz pałac królewski dla siebie.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01